

ΚΑΡΜΕΝ ΡΟΥΓΓΕΡΗ

Ο ΚΟΥΡΕΑΣ ΤΗΣ ΣΕΒΪΛΛΗΣ

Εικονογράφηση:
Χριστίνα Κουβλουμπή

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΓΙΑ ΔΙ

Περιέχει

ΔΩΡΟ CD

με την ομότιπλη

θεατρική παράσταση

Κόμης Αλμαβίβα

Ροζίνα

Φίγκαρo

Δoν Μπάρτολο

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο κουρέας της Σεβίλλης**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Κάρμεν Ρουγγέρη
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Χριστίνα Κουλουμπή
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ – ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Λουκάς Μελάς

© Κάρμεν Ρουγγέρη, 2016
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2016, 6.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1611-3
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1612-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοαντιτύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

© Κάρμεν Ρουγγέρη / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., 2016

ΚΑΡΜΕΝ ΡΟΥΓΓΕΡΗ

Ο Κουρέας της Σεβίλλης

Εικονογράφηση:
Χριστίνα Κουλουμπή

© Κάρμεν Ρουγγέρη / ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., 2016

*Στον Πέτρο Γάλια, τον χορογράφο και αγαπημένο φίλο,
για τα 20 χρόνια πολύτιμης συνεργασίας και ουσιαστικής φιλίας*

Πρόλογος

Ο κουρέας της Σεβίλλης είναι ένα έργο του Γάλλου θεατρικού συγγραφέα Πιερ Ογκιστέν Καρόν ντε Μπομαρσέ, που έγινε πασίγνωστο όταν ο Τζοακίνο Ροσίνι –σπουδαίος Ιταλός συνθέτης– το επέλεξε για να το κάνει όπερα.

Ο κουρέας της Σεβίλλης δεν είναι παραμύθι· είναι, όμως, ένα έργο που περιέχει όλα τα υλικά μιας συνταγής για μια τέλεια παραμυθένια παράσταση. Έχει δηλαδή μαγεία και ρεαλισμό, και μια πολύ ενδιαφέρουσα υπόθεση. Η ιδέα μου, λοιπόν, ήταν να μετατραπεί η όπερα αυτή σε θεατρικό έργο για παιδιά, με τραγούδια βγαλμένα από τις όμορφες μελωδίες του Ροσίνι, δίνοντας έτσι στους μικρούς θεατές την ευκαιρία να ακούσουν κλασική μουσική, τόσο απαραίτητη για την καλλιέργεια του μουσικού τους αισθητηρίου.

Όλα αυτά στάθηκαν οδηγός μου. Πέρασε καιρός και τελικά η διασκευή έγινε. Οι μελωδίες διαλέχτηκαν, οι πρόβες άρχισαν, το έργο ανέβηκε και η επιτυχία του ήταν μεγάλη. Τώρα γίνεται βιβλίο και CD, για να μη χαθεί –όπως συμβαίνει πάντα με μια θεατρική παράσταση– και για να προσφέρει τη δυνατότητα και σε άλλα παιδιά, που δεν μπόρεσαν να παρακολουθήσουν το έργο ζωντανά, να διαβάσουν την ιστορία, να ακούσουν την παράσταση και έτσι να μπορέσουν να τη δουν, τουλάχιστον... με τη φαντασία τους.

Λίγα λόγια για τον συνθέτη

Ο Τζοακίνο Ροσίνι (1792-1868) είναι ένας από τους πιο γνωστούς και αγαπητούς Ιταλούς συνθέτες. Άρχισε να γράφει από τα δεκαεννιά του, δημιουργώντας μουσικά αριστουργήματα, που έμειναν άφθαρτα στο πέρασμα των χρόνων και εξακολουθούν να μαγεύουν το κοινό της όπερας με τη φρεσκάδα τους, τις ανάλαφρες μελωδίες τους και το ξεχωριστό, καλής ποιότητας χιούμορ τους.

Ακούγοντας τις πανέμορφες παιχνιδιάρικες αυτές μουσικές, πετάς μαζί τους σε έναν πανέμορφο μουσικό κόσμο, όπου κυριαρχεί το κέφι και η χαρά. Οι τριάντα εννιά όπερες, ανάμεσά τους και *Ο κουρέας της Σεβίλλης*, αποτελούν την ανεκτίμητη προσφορά του Τζοακίνο Ροσίνι στον κόσμο της κλασικής μουσικής. Προσφορά που το φιλόμουσο κοινό χαιρέται αιώνες τώρα σιγοψιθυρίζοντας τις υπέροχες γεμάτες σκέρτσο μελωδίες του.

Ολα ξεκίνησαν στο Πράντο, μια μικρή πόλη της Ισπανίας, πολλά χρόνια πριν, όταν η Ροζίνα, ένα χαριτωμένο κορίτσι από τη Σεβίλλη, πήγε να επισκεφθεί μια θεία της, που είχε χρόνια να τη δει.

«Καλωσόρισες, κούκλα μου», αναφώνησε χαρούμενη η θεία και έτρεξε να την αγκαλιάσει.

Την ίδια στιγμή, έτυχε να περνάει από εκεί ο κόμης Αλμαβίβα, ο πλούσιος άρχοντας της Σεβίλλης. Μόλις διασταυρώθηκαν τα βλέμματα της Ροζίνας και του κόμη, κάτι άλλαξε μέσα τους.

«Έλα μέσα, Ροζίνα», είπε η θεία. «Σε περιμένουν τα ξαδέλφια σου». *Ροζίνα... Ροζίνα τη λένε, σκέφτηκε ο κόμης κι έφυγε βιαστικά.*

Αυτό ήταν! Μια ματιά ανάμεσα σ' ένα αγόρι και σ' ένα κορίτσι, και η αγάπη της ιστορίας είχε κιόλας γεννηθεί.

Λίγες μέρες αργότερα, στη Σεβίλλη, στο σπίτι του don Μπάρτολο του γιατρού, μια προξενήτρα χτύπησε την πόρτα.

«Έχω υπέροχα νέα, γιατρέ μου. Ο κόμης Αλμαβίβα, ο πιο πλούσιος άρχοντας της περιοχής, ζητά το χέρι της Ροζίνας. Την είδε λέει στο Πράντο και την ερωτεύτηκε σφοδρά».

«Πες του χαιρετίσματα ότι δε θα την ξαναδεί», απάντησε θυμωμένος ο γιατρός. «Δεν είναι για τα μούτρα του». Και χωρίς άλλη συζήτηση πέταξε την προξενήτρα έξω από το σπίτι.

Ο κόμης, όμως, δεν απελπίστηκε όταν έμαθε τα манτάατα.

«Θα πάω να βρω τη Ροζίνα μόνος μου», δήλωσε αποφασιστικά.

Πράγματι, την επομένη, ο κόμης βρέθηκε στη γειτονιά της όμορφης Ροζίνας μαζί με πέντε τραγουδιστές και τις κιθάρες τους. Δεν ήξερε πού ακριβώς ήταν το σπίτι της αγαπημένης του, όμως ήταν σίγουρος ότι όταν η Ροζίνα θα άκουγε το τραγούδι τους θα έβγαινε στο παράθυρό της και έτσι θα την έβρισκε.

Για κακή του τύχη, όμως, το σχέδιο δεν έπιασε· μια γειτόνισσα, νομίζοντας ότι η καντάδα ήταν γι' αυτήν, έριξε έναν κουβά νερό στους τραγουδιστές διακόπτοντας το τραγούδι τους.

Νωρίς νωρίς το επόμενο πρωί, ο κόμης πήγε ντυμένος σαν φοιτητής της ιατρικής στο μαγαζί του Φίγκαρο, του φημισμένου κουρέα της Σεβίλλης, για να ζητήσει τη βοήθειά του.

«Πώς ντυθήκατε έτσι, άρχοντά μου!» απόρησε ο κουρέας μόλις τον είδε.

«Από δω και στο εξής θα με λες Λιντόρο», του απάντησε κοφτά ο κόμης. «Ντύθηκα έτσι γιατί ερωτεύτηκα μια κοπέλα. Και η κοπέλα αυτή με ενδιαφέρει σοβαρά. Δε θέλω, όμως, να μάθει ποιος είμαι, διότι επιθυμώ να με αγαπήσει γι' αυτό που είμαι και όχι για τα αξιώματά μου. Ρώτησα τη θεία της και μου είπε ότι μένει σ' αυτή τη γειτονιά, αλλά δεν ξέρω ποιο είναι το σπίτι της. Μπορείς να με βοηθήσεις να τη βρω;» ρώτησε ο κόμης και έβαλε ένα σακουλάκι με χρυσές λίρες στο χέρι του κουρέα.

«Πως τη λένε;» ρώτησε ο Φίγκαρο.

«Ροζίνα».

«Εύκολη υπόθεση για έναν κουρέα σαν και μένα», απάντησε με σιγουριά ο Φίγκαρο και άρχισε να δίνει πληροφορίες στον κόμη. «Μάθετε λοιπόν τα εξής: η κοπέλα που ζητάτε μένει σε εκείνο το σπίτι», του είπε δείχνοντάς του ένα πολύ όμορφο αρχοντικό με ένα υπέροχο μπαλκονάκι. «Οι γονείς της έχουν πεθάνει και ζει με τον κηδεμόνα της, ο οποίος έχει αναλάβει να τη φροντίζει. Μαζί τους ζουν η Μπέρτα, η οικονόμος, που τη φυλάει σαν κέρβερος, και ο Ξυπνούλης, ο ανιψιός του γιατρού, που συνήθως κοιμάται όρθιος. Ο κηδεμόνας της είναι ένας γερο-τσιγκούνης, ο οποίος, επειδή η μικρή έχει μεγάλη προίκα, σκέφτεται να την παντρευτεί για να βάλει χέρι στην περιουσία της».

«Απαίσια ιστορία! Πρέπει να δράσουμε γρήγορα», είπε ο κόμης και γνωρίζοντας ότι ο Φίγκαρο έβρισκε λύσεις σε όλα τα προβλήματα, του έδωσε άλλο ένα σακουλάκι γεμάτο λίρες.

«Αχ! Αυτό το χρυσάφι τι ιδέες κατεβάζει!» σχολίασε χαρούμενος ο Φίγκαρο. «Λοιπόν, τα πράγματα δεν είναι τόσο δύσκολα, γιατί σ' αυτό το σπίτι μπαινοβγαίνω συχνά, μια και είμαι κουρέας-κομμωτής-στιχουργός-συνθέτης-χειρούργος-κτηνίατρος-συμβουλάτορας-περουκιέρης-φαρμακοποιός-ξεματιαστής-ξεψειριστής και ό,τι άλλο θέλετε».

Τη συζήτησή τους διέκοψε ο ήχος από το παράθυρο του μπαλκονιού της Ροζίνας, που άνοιξε ξαφνικά. Ο κόμης γύρισε και τότε –τι ευτυχία!– είδε τη Ροζίνα του να στέκεται εκεί πανέμορφη και χαμογελαστή. Στο χέρι της βαστούσε ένα ροζ χαρτάκι. Ξαφνικά, ένας γέρος με νυχτικό και σκούφο εμφανίστηκε στο παράθυρο • ήταν ο δον Μπάρτολο, ο κηδεμόνας της.

«Δεσποσύνη, ελάτε γρήγορα μέσα», της φώναξε. «Τι χαρτάκι είναι αυτό που κρατάτε; Δώστε το σ' εμένα αμέσως».

«Ορίστε, κύριε», είπε η Ροζίνα και, απλώνοντας το χέρι για να του το δώσει, το πέταξε επίτηδες στον δρόμο. «Αχ, έπεσε», απολογήθηκε, «θα κατεβώ να το πάρω».

«Τα ηθικά κορίτσια δε βγαίνουν μόνα τους στον δρόμο», στρίγκλισε ο δον Μπάρτολο και άρχισε να κατεβαίνει γοργά τις σκάλες για να μαζέψει ο ίδιος το χαρτάκι.

«Κύριε, το γράμμα είναι για σας», απευθύνθηκε η Ροζίνα στον κόμη. «Πάρτε το γρήγορα». Αλλά ο κόμης τα είχε τόσο χαμένα, που τελικά έτρεξε ο κουρέας να το πιάσει. Ύστερα κρύφτηκαν και οι δύο πίσω από ένα δέντρο.

Όταν τελικά ο δον Μπάρτολο βγήκε στον δρόμο και δε βρήκε το σημείωμα, θύμωσε πάρα πολύ. «Μου φαίνεται πως θα χτίσω το μπαλκόνι». Κατόπιν πήρε από την Μπέρτα την οικονόμο το καπέλο του και από τον Ξυπνούλη το μπαστούνι του, τους διέταξε να κλειδώσουν την πόρτα τρεις φορές και να μην ανοίξουν σε κανέναν, και έφυγε από το σπίτι με βήματαχύ.

Ολα ξεκίνησαν στο Πράντο, μια μικρή πόλη της Ισπανίας, πολλά χρόνια πριν, όταν η Ροζίνα, ένα χαριτωμένο κορίτσι από τη Σεβίλλη, πήγε να επισκεφθεί μια θεία της, που είχε χρόνια να τη δει.

«Καλωσόρισες, κούιλα μου», αναφώνησε χαρούμενη η θεία και έτρεξε να την αγκαλιάσει.

Την ίδια στιγμή, έτυχε να περνάει από εκεί ο κόμης Αλμαβίβα, ο πλούσιος άρχοντας της Σεβίλλης. Μόλις διασταυρώθηκαν τα βλέμματα της Ροζίνας και του κόμη, κάτι άλλαξε μέσα τους.

«Έλα μέσα, Ροζίνα», είπε η θεία. «Σε περιμένουν τα ξαδέλφια σου».

Ροζίνα... Ροζίνα τη λένε, σκέφτηκε ο κόμης κι έφυγε βιαστικά...

Έτσι ξεκινάει μια από τις πιο ξεκαρδιστικές ιστορίες αγάπης, βασισμένη στο αριστούργημα των Ροσίνι και Μπομαρσέ.